

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Anna Dziergawka

po rozpoznaniu
w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 27 marca 2026 r.
zażalenia skazanego P. R.
na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 22 października 2025 r., sygn. akt III KO 154/25
o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania
zakończanego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z 18 października 2018 r., sygn. akt II AKa 33/18
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Koszalinie
z 28 grudnia 2017 r., sygn. akt II K 54/17
wobec jego oczywistej bezzasadności
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Pismem z 22 sierpnia 2025 r. P. R. wniósł o wznowienie postępowania zakończanego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 18 października 2018 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 33/18, którym utrzymano w mocy wyrok Sądu

Okręgowego w Koszalinie z 28 grudnia 2017 r. w sprawie o sygn. akt II K 54/17. Postanowieniem z 22 października 2025 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia tego wniosku z powodu jego oczywistej bezzasadności.

W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że pismo skazanego nie zawiera argumentacji, która dotyczy podstaw do wznowienia postępowania.

Zażalenie na to postanowienie wniósł skazany. W treści obszernego pisma, skazany ponownie (jak uprzednio we wniosku) zakwestionował swoje sprawstwo, wskazując na nieprawidłowości postępowania dowodowego w tym przeprowadzonego eksperymentu procesowego oraz prawidłowość czynności przesłuchania z jego udziałem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie jest zasadne. Podważając trafność rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego z 22 października 2025 r. r., skarżący nie wskazał powodów, dla których decyzję w tym przedmiocie trzeba by uznać za wadliwą. Sąd Najwyższy w zaskarżonym orzeczeniu prawidłowo dostrzegł, że treść wniosku skazanego nie wskazuje na jakikolwiek związek z istniejącymi podstawami do wznowienia postępowania, a zawarte w nim rozważania już na pierwszy rzut oka wskazywały na jego bezzasadność. Ocena ta jest jak najbardziej prawidłowa.

Przedstawione we wniosku, a następnie powielone w zażaleniu skazanego informacje podważające, zdaniem skazanego, prawidłowość postępowania dowodowego i wyrażające jego wątpliwości co do ustalonych w sprawie faktów, wskazują, że skazany w rzeczywistości domaga się ponownej kontroli przeprowadzonego postępowania. Postępowanie wznowieniowe nie służy jednak prowadzeniu na nowo kontroli ustaleń i ocen prawnych dokonanych podczas zwykłego toku instancji. Uruchomienie tego postępowania może nastąpić w wypadku przedstawienia sądowi konkretnych i poddających się weryfikacji faktów oraz dowodów potwierdzających, że dotychczasowe rozstrzygnięcie było błędne, a postępowanie powinno zostać ponowione.

Zgodnie z art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez obrońcę albo pełnomocnika. Natomiast § 3 powołanego artykułu stanowi, że sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochodzącego od osoby wymienionej w § 2 bez wzywania do

usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. W orzecznictwie Sądu Najwyższego nie budzi wątpliwości, że oczywista bezzasadność wniosku ma miejsce także wtedy, gdy wniosek zostanie oparty na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. (zob. postanowienie SN z dnia 21 września 2023 r., III KZ 13/23; postanowienie SN z 7 listopada 2023 r., III KO 86/23; postanowienie SN z 4 lipca 2019 r., V KO 36/19).

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy w zaskarżonym postanowieniu trafnie ustalił, iż skazany nie przedstawił żadnych okoliczności, które mogłyby być choćby hipotetycznie rozważane jako podstawy wznowienia postępowania.

Wskazać należy, iż wniosek o wznowienie postępowania, którego odmowa przyjęcia jest przedmiotem rozpoznawanego zażalenia, jest kolejnym takim wnioskiem w sprawie. Sąd Najwyższy odnosił się do tożsamyh argumentów przytaczanych przez skazanego (m.in. postanowienie SN z 13 listopada 2025 r, sygn. akt III KO 114/25 i postanowienie SN z 7 stycznia 2026 r. sygn. akt III KO 186/25), wskazując na oczywistą bezzasadność wniosku oraz nie znajdując podstaw do wznowienia postępowania z urzędu (zarządzenie z 30 maja 2025 r., sygn. akt III KO 18/25)

Również wyznaczony w sprawie o sygn. III KO 18/25 obrońca, sporządził opinie o braku podstaw do złożenia wniosku do wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 18 października 2018 r., sygn. akt II AKa 33/18.

Ponieważ zaskarżone postanowienie Sądu Najwyższego, co wykazano wyżej, znajduje pełną podstawę prawną w treści art. 545 § 3 k.p.k., a stanowiska tego nie podważyły wywody zawarte w zażaleniu, należało orzec o utrzymaniu w mocy tego orzeczenia.

[J.J.]

[a.ł.]

Antoni Bojańczyk

Małgorzata Bednarek

Anna Dziergawka